

fer, der ere faldne, idet det ærede Medlem (Berg) har talt om „et gammelt Spøgelse“ og brugt andre lignende Udtryk, talt om Nogen, der vilde „hytte sit eget Skind“ o. s. v., vil jeg minde om en Fabel, jeg har hørt og læst om to Dyr, en Love og et Uffel; det ene laa for Døden, og saa vilde det andet give det sin Affkedsklisen med paa Veter og gav den i Forbigaaende et Spark. — Der er i en lignende Retning ogsaa fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Nimestad) rettet en Advarsel til den ærede Krigsbestyrelse om endelig ikke at lade for mange af den nuværende Borgervæbning gaae over i den nye Væbning, og navnlig ikke af dens Officerer. Jeg vil dertil ikke sige Andet end, at jeg troer, at det ærede Medlem meget godt kunde have sparet sine Raad og Advarsler, da Krigsbestyrelsen vistnok ligesaa godt som det ærede Medlem kjender saavel den nuværende Borgervæbning som, hvad der af den kan bruges til den tilkommende. Jeg har endogsaa en Anelse om, at det ærede Medlem ligesaa lidt som det Medlem, jeg forvintale, har bekræftet sig videre med den hidtilværende Borgervæbning eller har havt Eellighed til at gjøre sig bekendt med, hvorledes den har udført sin Tjeneste; men det er jo almindelig bekendt, at den har udført sin Tjeneste til dens Førefattes Tilfredshed, og da den nu ikke har været saa heldig — eller uheldig — at have de ærede Herrer Medlemmer til Førefatte, kan den vistnok troste sig med, at den har faaet et godt Skudsmaal af sine virkelige Førefatte. Jeg skal af Hensyn til, at Liden er saa langt fremffreden, og jeg allerede har hørt saamange Udtalelser for Forslaget, for hvilket jeg ogsaa vilde tale, indffrenke mig til disse saa Bemærkninger, idet jeg endnu kun skal sige, at der vel kunde være Enkeltheder i Forslaget, som jeg kunde ønske anderledes; men at jeg dog mener, at Forslaget i det Hele er affattet saaledes, at Thinget roligt kan lade det gaae videre og derpaa bygge en fornuftig Ordning af Kjøbenhavns Væbning i Fremtiden. Det er kun een Ting, jeg endnu vil tilføje, nemlig at det ogsaa er forekommet mig, at Infanteriet eller Fodfolket som det nu hedder, er foreslaaet temmelig talrigt, naar det forlanges 3 Forstærknings eller Væbnings-

batailloner, og at jeg har troet, at det mulig kunde indffrenkes til 2 Batailloner. Det foreskommer mig, at efter Kjøbenhavns nuværende Stilling, da vi af Fæstningsværker navnlig kun have Søforterne tilbage, turde det navnlig være Artilleriet, der burde besættes. Saa stærkt som muligt her i Kjøbenhavn, og jeg tror ogsaa, at der kunde findes det fornødne Mandskab dertil, selv om dette til Gjængæld blev lidt forøget; men om det kan staaes tilveie, er iøvrigt Noget, som jeg ikke bestemt kan udtale mig om. Efter de Beregninger, der ere givne i Lovforslagets Motiver fra den hidtilværende Udskrivning, kan det maaskee allerede være vanskeligt nok at staae de to Compagnier tilveie, som forlanges til Artilleriet.

C. Nimestad: Jeg skal ikke, som den sidste ærede Tale, ønske, at der kun hadde staaet to Batailloner istedetfor tre; jeg for min Person kunde ønske, at der hadde staaet fire. Det var en forunderlig Lykke, som det ærede Medlem, efterat han havde sparet tilhøre og tilvenstre, fik til at gjøre denne Lov, som han finder er til Gavn, mindre omfattende end foreslaaet af Krigsministeren; det var en Nykke, troer jeg, der kom over ham i det sidste Dieblif. — Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til den meget omstændige Passus i § 3. En meget æret Tale fra Kjøbenhavn meente, at den stod til ingen Nytte, at det var en Voffefugl; at den kun skulde tjene til at dulme; ligesom man giver dem, der ikke kunde sove, Opium, medens det er imod det ærede Medlem for Veile Nints 2den Valgkreds (Berg) i den saae en Begyndelse til et forfærdeligt Angreb paa den demokratiske Eighed, som er gennemført i Hærløven. Jeg troer ikke, at det er saa; jeg troer, at man ved disse Ord i § 3 har villet udtrykke, hvad Ministeriet har anseet for det, der rimeligt vilde blive Tilfældet. I Krigstilsælde vil det jo gaae saaledes til, at denne Styrke her i Kjøbenhavn diebliffelig vil blive sat i fuld Krigsbereffskab og holdt saaledes af Krigsministeren, og han vil da nok vide, hvor han vil sende den hen. Det Rimeligste er, at den vil blive i Kjøbenhavn, da man saavidt jeg har forstaaet de Militære, som jeg har hørt